

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12901 *Llei 8/2017, de 8 de novembre, sobre precursors d'explosius.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

El Consell de la Unió Europea, atès que considera que determinades substàncies i mesclures químiques constitueixen precursors d'explosius i es poden utilitzar indegudament per a la fabricació il·lícita d'explosius, va adoptar, el 18 d'abril de 2008, el Pla d'acció de la Unió Europea per millorar la seguretat dels explosius, i va convidar la Comissió a crear un comitè permanent sobre precursors encarregat d'estudiar mesures i elaborar recomanacions relatives a la normativa dels precursors d'explosius disponibles en el mercat.

El comitè esmentat va identificar diverses d'aquestes substàncies susceptibles d'utilitzar-se per cometre atemptats terroristes i va recomanar que s'actués de manera adequada a escala de la Unió.

Amb aquesta finalitat, es va aprovar el Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, sobre la comercialització i la utilització de precursors d'explosius.

El Reglament estableix normes harmonitzades sobre la posada a disposició, la introducció, possessió i utilització de substàncies o mesclures que les continguin susceptibles d'utilitzar-se de manera indeguda per a la fabricació il·lícita d'explosius, amb la finalitat de limitar-ne la disponibilitat per als particulars i garantir la comunicació adequada de les transaccions sospitoses en totes les fases de la cadena de subministrament.

Malgrat que el Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, és directament aplicable en els estats membres des del 2 de setembre de 2014, conté una sèrie de previsions que fan necessària l'aprovació d'una norma que permeti la seva aplicació correcta, un dels principals continguts de la qual consisteix en l'establiment d'un règim sancionador en matèria de precursors d'explosius, fet que, per imperatiu de l'article 25.1 de la Constitució espanyola, determina el rang de llei de la norma esmentada.

II

El capítol I estableix com a objecte de la Llei regular el sistema de llicència que permeti els particulars introduir a Espanya, adquirir, posseir o utilitzar precursors d'explosius restringits, així com la comunicació per part dels operadors econòmics de les transaccions sospitoses, i de la sostracció o desaparició de precursors d'explosius, a més del règim sancionador aplicable en cas d'infracció de les disposicions del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013.

El seu àmbit d'aplicació comprèn les substàncies que recullen els annexos del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener

de 2013, entre les quals s'inclouen el peròxid d'hidrogen, l'àcid nítric, l'àcid sulfúric o el nitrat amònic, així com les mescles i substàncies que les contenen.

A més, de conformitat amb el que disposa l'article 9.2 del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, s'inclou una remissió expressa al secretari d'Estat de Seguretat del Ministeri de l'Interior per designar el punt de contacte nacional al qual s'han de comunicar les transaccions sospitoses, i la sostracció i desaparició dels precursors d'explosius.

El capítol II regula totes les qüestions relacionades amb la llicència que han d'obtenir, amb caràcter previ, els particulars que pretenguin adquirir, posseir, utilitzar o introduir a Espanya els precursors d'explosius restringits per sobre dels percentatges permesos, que consten a l'annex I del Reglament esmentat, atès que s'ha optat per aquest sistema de llicència, d'acord amb el que preveu l'article 4.2 del Reglament esmentat.

Per verificar el compliment de l'obligació d'obtenir la llicència corresponent, els operadors econòmics han d'exigir la seva exhibició abans d'efectuar qualsevol transacció amb particulars. També s'estableixen les circumstàncies per a la seva concessió i revocació.

Es fixa en un any el període màxim de validesa de la llicència, dins del límit que preveu l'article 7.2 del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013.

Així mateix, els particulars han de comunicar la sostracció o desaparició de les substàncies autoritzades per la llicència al punt de contacte nacional en el termini màxim de quaranta-vuit hores des que n'hagi tingut coneixement. No obstant això, fins que no hagi transcorregut un termini de dos anys des de la publicació d'aquesta norma en el «Butlletí Oficial de l'Estat», no s'ha d'exigir el compliment de l'obligació esmentada, ni ha de ser objecte de la sanció corresponent per la comissió d'una infracció greu.

La comunicació pels particulars del robatori d'aquestes substàncies és una mesura de control adequada per raons de seguretat per prevenir, detectar i, si s'escau, evitar que es puguin utilitzar indègudament per a la fabricació il·lícita d'explosius.

No obstant això, tenint en compte que el sistema de llicència que han d'obtenir els particulars és una novetat en el nostre ordenament intern, no es considera oportú exigir en aquest moment inicial als posseïdors d'aquestes substàncies una mesura de control addicional a l'obtenció de la llicència que els obligui a més a comunicar-ne la sostracció o desaparició, amb la sanció que comporta en cas que no es faci.

Per aquest motiu, fins que no hagin transcorregut dos anys, no s'ha d'exigir als particulars el compliment de l'obligació esmentada ni ha de ser objecte de la sanció corresponent, atès que s'entén que és un termini de temps suficient perquè, en el context del nou sistema de llicència que implanta aquesta norma, els particulars tinguin coneixement de les seves obligacions, i se'ls pot exigir, passat aquest temps, el compliment d'aquesta mesura addicional de control per impedir el desviament d'aquestes substàncies precursors d'explosius.

El capítol III es dedica a dues qüestions imprescindibles per a l'aplicació del Reglament, als efectes de disposar dels mitjans necessaris per controlar les operacions i transaccions efectuades amb precursors d'explosius, mitjançant la col·laboració obligada dels operadors econòmics que fan transaccions amb precursors d'explosius.

D'una banda, s'imposa l'obligació als operadors econòmics de conservar les dades relatives a cada operació que portin a terme amb les substàncies esmentades mitjançant el registre intern de la informació corresponent a cada transacció.

El temps de conservació d'aquestes dades es fixa en cinc anys i es determina el seu contingut mínim, que ha d'estar en tot moment complet, disponible i actualitzat per a la seva inspecció per les autoritats competents, així com la forma de conservar aquesta informació en paper o un altre suport durador.

La segona qüestió que aborda el capítol III es refereix a la comunicació que han d'efectuar els operadors econòmics respecte a les transaccions amb precursors d'explosius que considerin sospitoses o quan hagin tingut lloc sostraccions i desaparicions, de

conformitat amb el que disposa l'article 9 del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013.

Precisament, per tal de poder determinar si una transacció és sospitosa i procedir-ne a la comunicació, els operadors econòmics han d'obtenir i conservar durant un termini de cinc anys les dades que permetin conèixer les circumstàncies que preveu l'article 9.3 del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013.

Es fixa un termini màxim de quaranta-vuit hores per fer la comunicació esmentada, així com les relacionades amb sostraccions i desaparicions, perquè s'entén que és un termini que respon al concepte de «dilació indeguda» a què fa referència l'article 9 del Reglament.

El capítol IV regula el règim sancionador aplicable a l'incompliment de les disposicions que preveu el Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013.

Es preveu un catàleg d'infraccions molt greus, greus i lleus, en funció que les puguin cometre operadors econòmics o particulars.

Les sancions poden ser econòmiques i, addicionalment, es pot imposar als operadors econòmics la suspensió de les activitats autoritzades amb els precursors d'explosius, o la revocació de la llicència corresponent als particulars amb la prohibició de tornar-la a obtenir per un termini de temps determinat.

La competència per sancionar s'atribueix al secretari d'Estat de Seguretat per la comissió d'infraccions molt greus, als delegats del Govern a les comunitats autònomes i a Ceuta i Melilla per la comissió d'infraccions greus, i als subdelegats del Govern a la província per la comissió d'infraccions lleus.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular el sistema de llicència que permeti als particulars introduir a Espanya, adquirir, posseir o utilitzar precursors d'explosius restringits, així com la comunicació per part dels operadors econòmics de les transaccions sospitoses, la sostracció o desaparició de precursors d'explosius i el règim sancionador aplicable en cas d'infracció a les disposicions del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, sobre la comercialització i utilització de precursors d'explosius.

2. Als efectes d'aquesta Llei, té la consideració d'operador econòmic qualsevol persona física o jurídica, o qualsevol entitat pública o grup compost per aquestes persones o òrgans, que ofereixi productes o serveis al mercat.

3. Als efectes d'aquesta Llei, té la consideració de particular qualsevol persona física que actuï amb fins que no estiguin relacionats amb les seves activitats comercials o professionals.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei és aplicable a les substàncies que recullen els annexos del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, així com a les mescles i substàncies que les contenen.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, de conformitat amb el que preveu l'article 13 del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, reglamentàriament es pot imposar l'obligació de comunicar les transaccions sospitoses, així com restriccions o prohibicions de les que preveu aquesta Llei, per a la posada a disposició, possessió o utilització de substàncies no incloses en els annexos o en nivells de concentració diferents, quan es tinguin motius fundats que es puguin utilitzar per a la fabricació il·lícita d'explosius.

3. Queden exclosos del seu àmbit d'aplicació els articles i les substàncies següents:

- a) Els articles definits i subjectes a control pel Reglament (CE) núm. 1907/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2006, i la Llei 8/2010, de 31 de març, per la qual s'estableix el règim sancionador previst en els reglaments (CE) relatius al registre, a l'avaluació, a l'autorització i a la restricció de les substàncies i mesclures químiques (REACH) i sobre la classificació, l'etiquetatge i l'envasament de substàncies i barreges (CLP), que el modifica.
- b) Els articles pirotècnics.
- c) Els medicaments facilitats a un particular de manera legítima per raó d'una recepta mèdica.
- d) Els explosius a què es refereix el Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 130/2017, de 24 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'explosius.

Article 3. *Punt de contacte nacional.*

De conformitat amb el que disposa l'article 9.2 del Reglament (UE) núm. 98/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, el secretari d'Estat de Seguretat del Ministeri de l'Interior ha de designar el punt de contacte nacional al qual s'han de comunicar les transaccions sospitoses, i la sostracció i desaparició de les substàncies que contenen els annexos del Reglament l'esmentat, així com les mesclures i substàncies que les contenen.

CAPÍTOL II

Llicències a particulars

Article 4. *Llicències.*

1. Els particulars que pretenguin adquirir, posseir, utilitzar o introduir a Espanya els precursors d'explosius restringits que consten a l'annex I del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, han de sol·licitar i obtenir prèviament la llicència corresponent.

2. La llicència autoritza el seu titular a adquirir, posseir, utilitzar o introduir a Espanya el precursor o els precursors d'explosius restringits amb els límits quantitius, així com l'ús per a l'activitat o les activitats que s'hi indiquin.

3. La llicència té un període màxim de validesa d'un any durant el qual el seu titular pot adquirir, posseir, utilitzar o introduir a Espanya el precursor o els precursors d'explosius restringits, en la quantitat i amb les condicions i per a l'ús que s'hi autoritzen.

4. En cas de sostracció o desaparició de les substàncies autoritzades per la llicència, el seu titular ho ha de comunicar al punt de contacte nacional tan aviat com sigui possible i, en tot cas, en el termini de quaranta-vuit hores des que n'hagi tingut coneixement.

Aquesta comunicació al punt de contacte nacional s'ha de fer sense perjudici de l'obligació que té qualsevol particular de denunciar la sostracció o desaparició de precursors d'explosius restringits de conformitat amb la Llei d'enjudiciament criminal.

5. Els operadors econòmics han d'exigir l'exhibició i han de verificar la llicència corresponent en vigor, degudament emplenada, abans d'efectuar qualsevol transacció, quan el seu client sigui un particular.

Article 5. *Autoritat competent.*

El secretari d'Estat de Seguretat és l'autoritat competent per concedir, suspendre o revocar la llicència, en els termes que preveu l'article 7 del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013.

Article 6. *Concessió de la llicència.*

1. La llicència s'ha de sol·licitar en el model oficial degudament emplenat en què han de figurar, entre altres dades, el nom i el número de registre del servei de resums químics (núm. CAS de la substància), la quantitat, l'ús que se li pretén donar, així com el lloc en què s'emmagatzemarà i, si s'escau, s'utilitzarà aquesta substància.

2. Amb caràcter previ a la seva concessió s'han de considerar i sol·licitar totes les circumstàncies i informes que siguin necessaris, així com les dades que consten en el Registre central de penats, en el Registre central per a la protecció de les víctimes de la violència domèstica i en el Registre central de mesures cautelars, requisitòries i sentències no fermes, sense necessitat de consentiment previ del titular de les dades.

3. La llicència s'ha de denegar si no queda degudament acreditat l'interès legítim de l'interessat o hi ha motius fundats, a la vista de la informació obtinguda, que permetin dubtar de la legitimitat de la utilització prevista o de la seva intenció d'utilitzar-la per a fins legítims.

4. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució és de tres mesos, transcorregut el qual la sol·licitud s'entén desestimada. La resolució posa fi a la via administrativa, i es poden interposar els recursos que prevegi la normativa vigent.

5. L'expedició de la llicència està subjecta al pagament d'una taxa.

Article 7. *Revocació de la llicència.*

S'ha de procedir a la revocació de la llicència quan hi hagi motius fundats per entendre que el seu titular ha deixat de complir les condicions sota les quals es va expedir i, en particular, la legitimitat de la utilització prevista.

A aquests efectes es pot requerir al titular de la llicència, en qualsevol moment del període de la seva vigència, perquè demostrï que se segueixen complint les condicions en consideració a les quals es va concedir.

CAPÍTOL III

Registre de transaccions i comunicació de transaccions sospitoses, sostraccions i desaparicions

Article 8. *Registre de transaccions.*

1. Els operadors econòmics han de registrar internament cada transacció que facin amb els precursors d'explosius restringits que especifica l'annex I del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013.

2. El registre de transaccions ha de contenir, com a mínim, la informació següent:

- Nom, domicili i número del document nacional d'identitat o el número d'identificació fiscal, si s'escau, del particular o l'operador econòmic amb qui s'hagi fet la transacció;
- denominació de la substància o mescles, amb menció de la seva concentració;
- quantitat de substància o mescla;
- utilització prevista de la substància o mescla;
- data i lloc de la transacció;
- signatura del particular, operador econòmic o professional amb qui s'hagi fet la transacció;
- dades de la llicència del particular i període de vigència.

3. Les dades registrades s'han de conservar en paper o un altre suport durador durant un període de cinc anys des de la data de la transacció. Durant aquest període, la informació ha d'estar completa, actualitzada i disponible en qualsevol moment per a la seva inspecció per les autoritats competents.

4. Totes les dades registrades per mitjans electrònics han de:
- ajustar-se al format i al contingut dels documents corresponents en paper, i
 - estar disponibles amb facilitat en qualsevol moment durant la totalitat del període que preveu l'apartat 3.

Article 9. Comunicació de transaccions sospitoses, sostraccions i desaparicions pels operadors econòmics.

1. Els operadors econòmics poden rebutjar qualsevol transacció sospitosa. Així mateix han de comunicar al punt de contacte nacional tan aviat com sigui possible i, en tot cas, en el termini de quaranta-vuit hores, qualsevol transacció o intent de transacció inclosa, si és possible, la identitat del client, en cas que tinguin motius fundats per creure que una transacció proposada o ja efectuada referent a alguna de les substàncies que contenen els annexos I i II del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, o a mescles o substàncies que les continguin, és sospitosa, atenent les circumstàncies del cas i, en especial, si el possible client:

- no indica amb claredat la utilització prevista de la substància o mescla que les contingui;
- no sembla estar familiaritzat amb la utilització prevista de la substància o mescla que les contingui, o no és capaç d'explicar-la de manera plausible;
- tracta de comprar substàncies en quantitats, combinacions o concentracions inusuals en la utilització per particulars;
- és reticent a aportar proves de la seva identitat o el seu lloc de residència, o
- insisteix a utilitzar mètodes de pagament inhabituals, com el pagament en efectiu d'importos elevats.

Si l'operador econòmic no rep en el termini de setanta-dues hores una notificació en resposta a la comunicació de l'intent de transacció sospitosa, s'entén que pot procedir a la seva realització.

2. Els operadors econòmics han d'obtenir i conservar durant un termini de cinc anys les dades que permetin conèixer les circumstàncies que preveu l'apartat anterior, que han de romandre a disposició de l'autoritat competent per a la seva inspecció.

3. Els operadors econòmics han de comunicar les sostraccions i desaparicions d'aquestes substàncies al punt de contacte nacional, tan aviat com sigui possible i, en tot cas, en el termini de quaranta-vuit hores des que n'hagin tingut coneixement sense perjudici de l'obligació que té qualsevol operador econòmic de denunciar la sostracció o desaparició de precursors d'explosius restringits de conformitat amb la Llei d'enjudiciament criminal.

Article 10. Accés a les dades d'altres administracions públiques.

La Secretaria d'Estat de Seguretat i les forces i cossos de seguretat competents, en el marc d'una investigació concreta, poden accedir a la informació que consta en els registres de les administracions públiques, d'acord amb la seva normativa específica, que sigui necessària per a la prevenció i persecució d'il·lícits relacionats amb precursors d'explosius sense consentiment previ dels interessats. El tractament posterior de les dades està subjecte al que preveu la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal.

A aquests efectes, les diferents administracions i el Ministeri de l'Interior poden subscriure els acords en què es concretin les condicions de transmissió de la informació quan es produeixi un requeriment concret. Correspon en tot cas al Ministeri de l'Interior, de conformitat amb la normativa d'aplicació i els mecanismes de cooperació establerts a aquest efecte, la coordinació d'aquesta informació entre les forces i cossos de seguretat de l'Estat i les de les comunitats autònomes que disposin de cossos de policia propis amb competències per a la protecció de les persones i els béns i el manteniment de l'ordre públic.

CAPÍTOL IV

Règim sancionador

Secció 1a. *Infraccions*

Article 11. *Infraccions molt greus.*

1. Són infraccions molt greus dels operadors econòmics:

- a) La posada de precursors d'explosius restringits a disposició de particulars que no tinguin llicència, quan es causi un risc o perjudici greus.
- b) No tenir el sistema de registre d'acord amb el que preveu l'article 8, o no anotar-hi les transaccions de precursors d'explosius restringits.
- c) No facilitar o no posar a disposició de les autoritats competents al seu requeriment les dades que consten en el registre de les transaccions de precursors restringits d'explosius, quan es causi un risc o perjudici greus.
- d) Impedir a les autoritats competents la inspecció de les instal·lacions o l'accés a les dades que tinguin l'obligació d'obtenir.
- e) No conservar les dades en el registre de transaccions durant el termini que preveu l'article 8.
- f) No conservar les dades que preveu l'article 9, per tal de poder determinar si la transacció és sospitosa.
- g) L'incompliment de l'obligació de comunicar les transaccions que es puguin considerar sospitoses de conformitat amb l'article 9.1, o l'intent d'aquestes, i de comunicar les desaparicions i sostraccions significatives de precursors d'explosius.
- h) L'incompliment de les obligacions relatives a la fixació, conservació o comprovació de l'etiquetatge obligatori, que preveu l'article 5 del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, si aquestes actuacions generen un risc o perjudici greus.

2. Són infraccions molt greus dels particulars:

- a) La posada de precursors d'explosius restringits a disposició d'altres particulars, si aquesta actuació genera un risc o perjudici greu.
- b) L'adquisició, la introducció, la possessió o la utilització de precursors d'explosius restringits sense tenir la llicència corresponent, o amb la llicència suspesa, si aquestes actuacions generen un risc o perjudici greus.

Article 12. *Infraccions greus.*

1. Són infraccions greus dels operadors econòmics:

- a) Incomplir l'obligació de verificar la tinença de llicència abans de qualsevol transacció i de la posada a disposició de particulars del producte, quan no constitueixi una infracció molt greu.
- b) L'anotació incompleta o conservació defectuosa de les dades en el registre de transaccions durant el termini que preveu l'article 8, quan no permeti o dificulti la concreció de les substàncies o de les persones que participin en la transacció.
- c) El retard injustificat a facilitar les dades que consten en el registre de les transaccions de precursors d'explosius restringits a les autoritats competents, quan no constitueixi una infracció molt greu.
- d) L'obstaculització a les autoritats competents de la inspecció de les instal·lacions i de les dades que consten en el registre de les transaccions de precursors d'explosius restringits que preveu aquesta Llei.
- e) La comunicació, que excedeixi el termini establert legalment, de les transaccions que es puguin considerar sospitoses de conformitat amb el que preveu a l'article 9.1 o els

intents d'aquestes, les desaparicions i les sostraccions de precursors d'explosius, quan no constitueixi una infracció molt greu.

f) L'incompliment de les obligacions relatives a la fixació, conservació o comprovació de l'etiquetatge obligatori que preveu l'article 5 del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, que no constitueixi una infracció molt greu.

2. Són infraccions greus dels particulars:

a) L'adquisició, la introducció, la possessió o la utilització de precursors d'explosius restringits sense tenir la llicència corresponent, o amb la llicència suspesa.

b) L'adquisició, la possessió, la introducció o la utilització de precursors d'explosius restringits, que excedeixi els límits quantitius, i que preveu la llicència corresponent.

c) La posada de precursors d'explosius restringits a disposició d'altres particulars quan no constitueixi una infracció molt greu.

d) Retirar, addicionar o modificar l'etiquetatge obligatori.

e) No facilitar a l'autoritat competent l'examen dels precursors d'explosius restringits dels quals es disposi de la documentació comercial que empari la seva adquisició, a fi de poder verificar el compliment de les obligacions exigides.

f) No comunicar la sostracció o desaparició dels precursors d'explosius restringits que es posseeixin legítimament.

Article 13. *Infraccions lleus.*

1. Són infraccions lleus dels operadors econòmics:

a) L'etiquetatge amb defectes lleus de productes que continguin precursors d'explosius restringits, quan no constitueixi una infracció greu.

b) L'anotació amb defectes lleus de les dades en el sistema de registre de les transaccions de precursors d'explosius restringits que preveu l'article 8.

c) Qualsevol altres incompliments de les obligacions que es derivin de l'aplicació d'aquesta Llei i del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, que no estiguin tipificats com a infraccions molt greus o greus.

2. Són infraccions lleus dels particulars els incompliments de les obligacions que preveuen aquesta Llei i el Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, que no estiguin tipificades com a infraccions molt greus o greus.

Secció 2a. Sancions

Article 14. *Sancions.*

1. Les infraccions molt greus comeses pels operadors econòmics se sancionen amb una multa de 10.001 a 60.000 euros; les greus, amb una multa de 3.001 a 10.000 euros, i les lleus, amb una multa de 601 a 3.000 euros.

Les infraccions molt greus i les greus, atenent la naturalesa de la infracció i les circumstàncies concurrents, es poden sancionar addicionalment amb la suspensió de les activitats autoritzades amb els precursors d'explosius, de dos mesos i un dia a sis mesos en el cas de les infraccions molt greus, i fins a dos mesos, en el cas de les greus.

2. Les infraccions molt greus comeses pels particulars se sancionen amb una multa de 10.001 a 30.000 euros; les greus, amb una multa de 3.001 a 10.000 euros, i les lleus, amb una multa de 601 a 3.000 euros.

Les infraccions molt greus i les greus, atenent la naturalesa de la infracció i les circumstàncies concurrents, es poden sancionar addicionalment amb la revocació de la llicència corresponent als particulars, que comporta la prohibició de tornar-la a obtenir per un termini superior de dos mesos i un dia a un any, en el cas de les infraccions molt greus, i de fins a dos mesos, en el cas de les infraccions greus.

Article 15. *Graduació de les sancions.*

1. Dins dels límits que estableix aquesta Llei, atenent el principi de proporcionalitat, es gradua la quantia de les multes i la durada de suspensió de les activitats o de la prohibició d'obtenir la llicència corresponent tenint en compte les circumstàncies següents:

- a) La intencionalitat.
- b) La incidència per a la seguretat ciutadana.
- c) La reincidència.
- d) El benefici econòmic obtingut com a conseqüència de la comissió de la infracció.
- e) El volum de l'activitat comercial de l'infractor.

Hi ha reincidència quan es cometi una infracció de la mateixa naturalesa que la que va motivar una sanció anterior, en el termini d'un any des de la notificació d'aquesta, sempre que la resolució sancionadora hagi adquirit fermesa en via administrativa en el moment en què es cometi la nova infracció.

2. Als efectes del que disposa aquest article, les sancions es divideixen en tres trams de la mateixa extensió, corresponents als graus màxim, mitjà i mínim de la quantia de les multes o de la durada de la clausura.

Article 16. *Competència sancionadora.*

1. Són òrgans competents per imposar les sancions tipificades en aquesta Llei:

- a) El secretari d'Estat de Seguretat, per imposar les sancions previstes per la comissió d'infraccions molt greus.
- b) Els delegats del Govern a les comunitats autònomes i a les ciutats de Ceuta i Melilla, per imposar les sancions previstes per la comissió d'infraccions greus, així com per imposar les sancions previstes per la comissió d'infraccions greus i lleus a les comunitats autònomes uniprovincials.
- c) Els subdelegats del Govern a les províncies, per imposar les sancions previstes per la comissió d'infraccions lleus.

2. La competència per incoar i instruir el procediment sancionador correspon al delegat del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials i a Ceuta i Melilla, o al subdelegat del Govern a la província on s'hagi comès la infracció.

3. Contra la resolució que es dicti es poden interposar els recursos que preveu la normativa vigent.

Article 17. *Prescripció de les infraccions i sancions.*

Les infraccions i les sancions imposades per la seva comissió prescriuen a l'any en el cas de les lleus; als tres anys, en el cas dels greus, i als cinc anys, en el cas de les molt greus.

Article 18. *Mesures provisionals.*

1. L'òrgan competent per resoldre-ho pot adoptar en qualsevol moment, una vegada incoat l'expedient sancionador i mitjançant un acord motivat, les mesures de caràcter provisional que siguin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, el bon fi del procediment, evitar el manteniment dels efectes de la infracció o preservar la seguretat ciutadana, sense que en cap cas puguin tenir caràcter sancionador. Les mesures esmentades han de ser proporcionades a la naturalesa i gravetat de la infracció i poden consistir en:

- a) La intervenció dels precursors d'explosius.
- b) La suspensió de les activitats relacionades amb els precursors d'explosius.
- c) La suspensió i la retirada preventiva de les llicències expedides als particulars.

2. Les despeses ocasionades per l'adopció de les mesures provisionals són a càrrec del causant dels fets objecte de l'expedient sancionador. Les despeses esmentades, si s'escau, són reclamables quan la sanció adquireixi fermesa en via administrativa.

3. La durada de les mesures provisionals que consten a les lletres b) i c) de l'apartat 1 no pot excedir la meitat del termini que preveu aquesta Llei per a la sanció que pugui correspondre a la infracció comesa, excepte un acord degudament motivat adoptat per l'òrgan competent per resoldre-ho.

4. Les mesures adoptades han de ser immediatament executives, sense perjudici que els interessats en puguin sol·licitar la suspensió justificant l'aparença de bon dret i l'existència de danys de reparació difícil o impossible, i han de prestar, si s'escau, caució suficient per assegurar el perjudici que es pugui derivar per a la seguretat ciutadana.

5. Les mesures provisionals acordades es poden modificar o aixecar quan variïn les circumstàncies que en van motivar l'adopció i, en tot cas, s'extingeixen amb la resolució que posi fi al procediment.

6. Així mateix, en els casos d'urgència i per a la protecció provisional dels interessos implicats, els agents de l'autoritat poden adoptar les mesures provisionals que preveu l'apartat 1 abans de la incoació del procediment sancionador. Les mesures esmentades les ha de ratificar o aixecar l'autoritat sancionadora en el termini de cinc dies des de la incoació de l'expedient.

Article 19. *Intervenció dels precursors d'explosius.*

1. Els agents de l'autoritat poden intervenir cautelament els precursors d'explosius, que s'han de mantenir a disposició de l'autoritat sancionadora en els establiments adequats de conformitat amb la naturalesa i perillositat de la substància intervinguda, mentre es tramita el procediment sancionador o fins que, si s'escau, se'n resolgui la devolució.

2. Una vegada acordada i notificada la seva devolució i transcorregut un mes sense que el titular hagi recuperat la substància intervinguda, se n'ha de procedir a la destrucció.

Article 20. *Facultats de la inspecció.*

1. Per garantir l'aplicació correcta del Reglament (UE) núm. 98/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, així com de les obligacions que conté aquesta Llei, a la Secretaria d'Estat de Seguretat, a través dels seus òrgans dependents i de les forces i cossos de seguretat competents, li correspon l'exercici de les funcions de control, vigilància i inspecció, i per a això pot:

- a) Sol·licitar informació sobre qualsevol comanda de precursors d'explosius o qualsevol operació en què intervinguin precursors d'explosius;
- b) accedir en qualsevol moment a les instal·lacions professionals dels operadors econòmics;
- c) interceptar, quan sigui necessari, les trameses que no compleixin el que disposa la normativa esmentada.

2. L'autoritat competent per a l'exercici d'aquestes facultats ha de respectar la informació empresarial de caràcter confidencial.

Disposició addicional primera. *Protecció de dades de caràcter personal.*

El tractament de les dades de caràcter personal, en aplicació d'aquesta Llei, s'ha d'atènyer al que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la seva normativa de desplegament.

Disposició addicional segona. *Campanyes d'informació.*

El Govern ha de portar a terme una campanya d'informació entre les indústries i en especial entre les petites i mitjanes empreses i negocis de particulars que faciliti el compliment d'aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. *Mitjans electrònics.*

Les sol·licituds o comunicacions que regula aquesta Llei s'han de fer d'acord amb els models als quals es pot accedir a través de l'adreça de la seu electrònica corresponent, sense perjudici que també els ha de facilitar el Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat a la Secretaria d'Estat de Seguretat.

Disposició addicional quarta. *Cooperació i col·laboració entre l'Estat i les comunitats autònomes.*

La Secretaria d'Estat de Seguretat i els òrgans de les comunitats autònomes competents en matèria de seguretat pública que disposin de cos de policia autonòmica propi han d'articular els mecanismes d'intercanvi d'informació necessaris per al compliment efectiu del que disposa aquesta Llei.

En particular, s'ha d'intercanviar la informació oficial necessària per al desplegament de l'actuació policial, de conformitat amb el que estableixen els estatuts d'autonomia corresponents, sobre les llicències que s'atorguin, les mesures provisionals que s'adoptin, les transaccions de precursors d'explosius que portin a terme els operadors econòmics, les desaparicions o sostraccions, i si s'escau, les sancions que s'imposin, en els termes que preveu aquesta Llei.

Així mateix, el punt de contacte nacional ha d'atendre qualsevol altra informació rellevant que sobre la matèria li formulin les forces i cossos de seguretat competents en matèria de seguretat ciutadana i que tingui relació directa amb l'exercici de les seves funcions.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.26a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre el règim de producció, comerç, tinença i ús d'explosius.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del que preveu aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor al cap d'un mes de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».
2. No obstant el que preveu l'apartat anterior, l'article 12.2.f) entra en vigor al cap de dos anys de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 8 de novembre de 2017.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY